

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๑

พระราชบัญญัติ

ป้องกันการกระทำบางอย่าง
ในการขนส่งสินค้าขาออกทางเรือ

พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการ
กระทำบางอย่างในการขนส่งสินค้าขาออกทางเรือ

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ ป้องกันการกระทำบางอย่างในการขนส่งสินค้าขาออกทางเรือ พ.ศ. ๒๕๑๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ขนส่ง” หมายความว่า ผู้รับขนส่งสินค้าจากประเทศ ไทยไปยังต่างประเทศโดยทางเรือที่มีระวางบรรทุกไม่น้อยกว่า หนึ่งพันเมตริกตันหรือผู้ทำการแทน

“ผู้ส่งออก” หมายความว่า ผู้ทำความตกลงกับผู้ขนส่ง ให้ทำการขนส่งสินค้าขาออกทางเรือ

“เงินส่วนลดที่กักไว้” หมายความว่า เงินส่วนลดจากค่า ระวาง ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย และหมายความรวมถึงเงิน รางวัลหรือประโยชน์อย่างอื่น ที่ผู้ขนส่งสัญญาโดยตรงหรือโดย ปรียาว่าจะจ่ายหรือให้แก่ผู้ส่งออก แต่ยังกักไว้จนกว่าผู้ส่ง

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๑

ออกได้ปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์มิให้ผู้ส่งออกใช้เรือของผู้อื่นนอกจากที่ผู้ขนส่งระบุไว้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ขนส่งกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เข้าเป็นคู่สัญญาหรือทำความตกลงโดยตรงหรือโดยปริยายกับผู้ส่งออกโดยจงใจ ให้ผู้ส่งออกรายใดรายหนึ่งเสียเปรียบเกี่ยวกับการรับระวางบรรทุก อัตราค่าระวาง ค่าธรรมเนียมหรือการให้บริการอย่างอื่น

(๒) ปฏิเสธไม่ยอมรับบรรทุกสินค้าของผู้ส่งออกรายใดรายหนึ่งเพราะผู้ส่งออกได้ใช้เรือของผู้ขนส่งรายอื่น

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ขนส่งกำหนดให้มีเงินส่วนลดที่กักไว้โดยตรงหรือโดยปริยายเกินร้อยละสิบของเงินที่เรียกเก็บจากผู้ส่งออก และมีให้กักเงินส่วนลดเกินสองเดือนนับแต่วันสิ้นเดือนที่มีการชำระเงินที่เรียกเก็บจากผู้ส่งออก ในกรณีที่มีการกักเงิน

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๑

ส่วนลด จะต้องมิใช่สัญญาเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ขนส่งและผู้ส่งออก และระบุข้อความดังกล่าวข้างต้นด้วย

ในกรณีที่ถึงกำหนดชำระเงินส่วนลดที่กักไว้ตามวรรคหนึ่ง ผู้ขนส่งต้องชำระเงินนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนด

มาตรา ๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๕ อัตราเงินที่ผู้ขนส่งเรียกเก็บจากผู้ส่งออก อัตราเงินส่วนลดที่กักไว้ กำหนดเวลาการกักเงินส่วนลดที่กักไว้ เงื่อนไขและความรับผิดชอบอื่นในสัญญา สำหรับสินค้าชนิดเดียวกันและในเที่ยวเรือเดียวกัน ต้องเป็นอย่างเดียวกันสำหรับผู้ส่งออกทุกราย

มาตรา ๗ ให้ผู้ขนส่งซึ่งทำสัญญากับผู้ส่งออก กำหนดให้มีเงินส่วนลดที่กักไว้ภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รายงานรัฐมนตรีถึงแบบสัญญาที่ใช้กับผู้ส่งออก อัตราเงินที่ผู้ขนส่งเรียกเก็บจากผู้ส่งออก อัตราเงินส่วนลดที่กักไว้ กำหนดเวลาการกักเงินส่วนลดที่กักไว้ เงื่อนไขและความรับผิดชอบอื่นในสัญญา ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทำสัญญากับผู้ส่งออกรายแรก

๖๖ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกี่ยวกับข้อความที่ต้องรายงานรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ขนส่งรายงานรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๑

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ขนส่งขึ้นอัตราค่าระวางสำหรับสินค้าใด เว้นแต่จะได้ชำระเงินส่วนลดที่กักไว้สำหรับสินค้านั้นแก่ผู้ส่งออกทุกรายให้เสร็จสิ้นก่อนถึงวันใช้บังคับอัตราค่าระวางที่เปลี่ยนแปลงใหม่

มาตรา ๙ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ขนส่งในระหว่างเวลาทำการ เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือตรวจสอบเอกสารได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๑๐ หนังสือเรียกตามมาตรา ๙ (๑) ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียก ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกก็ได้

ถ้าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกปฏิเสธไม่ยอมรับหนังสือเรียกโดยปราศจากเหตุอันชอบด้วยกฎหมาย พนักงานเจ้าหน้าที่ชอบที่จะขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือเจ้าพนักงาน

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๑

ตำรวจไปด้วยเพื่อเป็นพยาน และถ้าบุคคลนั้นยังคงปฏิเสธไม่ยอมรับอยู่อีก ให้วางหนังสือเรียกไว้ ณ ที่นั้น

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่พบบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียก ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของบุคคลนั้น จะส่งให้แก่บุคคลใด ซึ่งมีอายุเกินยี่สิบปีและอยู่หรือทำงานในบ้านเรือนหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกนั้นได้

ถ้าไม่พบบุคคลใด หรือพบ แต่ไม่มีบุคคลใดยอมรับไว้แทน และมีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกยังอยู่ ณ ที่นั้น แต่มีเจตนาหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับ ให้ปิดหนังสือเรียกไว้ในที่ที่เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานนั้น

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติตามวิธีการดังกล่าวในวรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่แล้ว ให้ถือว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกได้รับหนังสือเรียกนั้นแล้ว

มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๙ (๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เล่ม ๔๕ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๑

มาตรา ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง หรือ
มาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
สามหมื่นบาท

มาตรา ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๕ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ยอมให้ถ้อยคำ ขัด
ขวาง หรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติ
การตามมาตรา ๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการรักษการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๑

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำบางอย่างอันกระทบถึงการขนส่งสินค้าจากประเทศไทยไปยังต่างประเทศทางเรือ ฉะนั้น เพื่อให้การส่งสินค้าออกทางเรือเป็นไปด้วยดี จึงสมควรตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้